זרע קודש — ראש חדש כסלו

בספר יצירה המליך אות סמך בשנה כו' וצר בו כסליו בשנה כו' כי סמך הוא דוגמת העין שיש בו עיגול דוגמת אות סמ"ך והנה כסליו מלשון כי ה' יהי' בכסלך לשון בטחון כי זה החודש מורה קצת על גבורות כי צירוף הוי' מזה החודש מי"ב צרופי הוי' שבכל חודש מתגלה צירוף אחר וצירוף זה החודש הוא מפסוק "וירא "יושב "הארץ "הכנעני שר"ת וי' ה"ה וצירוף זה איתא בספרים שמורה קצת גבורה ודין ולכן הניקוד מצירוף זה השם שתניקוד נלקח מר"ת הנ"ל וירא יושב כו' שהם פתח וחולם וקמץ ופתח גי' ל"ח ועם הוי' גי' ס"ד גי' דין וצריך לגרום לצרף האות א' ואז נמתק הדין ונעשה שם אדני והענין ע"ד הנ"ל שהסמ"ך שהוא האות מזה החודש הוא דוגמת העין ובעין יש כח הראי' והשינה ואמרו ז"ל שינה לצדיקים כו' שאינה טובה כי צריך לעורר העין שנאמר בו הנה לא ינום ולא ישן לעורר העינא פקיחא דלא נאים תדיר וכשמעוררין העינא פקיחא זה מסתמין עיניהם של הרשעים והס"א וז"ש במדרש על וירא בלק וירא המן מה להם לרשעים לראות יסומו עיניהם כנ"ל שע"י שית"ש מעורר העינא פקיחא עלינו יסתמו עיניהם שהם מס"א לכן זה השם שהצירוף מתגלה בר"ח כסליו הוא מר"ת "וירא "יושב "הארץ "הכנעני שח"ו הי' להם בחי' ראי' מורה ח"ו ע"ד עורה למה תישן שח"ו הי' בחי' שינה לא טובה והתקנה לזה לעורר העינא פקיחא ועי"ז יתבטל הראות מהם ע"י הבטחון הגדול בו ית"ש וזה היה עבודת בית חשמונאים שהי' אז דין בחודש זה כנ"ל בצירוף הוי' ונקודתו ואמרו ז"ל שהחשיכו אז עיניהם של ישראל ובית חשמונאי החזיקו בבטחון גדול בו ית"ש כמו שמורה שם כסליו הנ"ל שהוא מלשון כי ה' יהי' בכסלך בבטחונך וגרמו שהחשיכו עיניהם של הס"א כי גרמו הארת עינא פקיחא וליהודים היתה אורה אור נר חנוכה והאירו עינינו ונעשה לטובה הסמ"ך שהוא דוגמת עיגול והיקף העין שהפכו הדין לטובה ועוררו כח העינא פקיחא עינא דלא נאים הוא מבחי' פלא עליון אות אלף כנ"ל המצורף לדין הנ"ל המרומז בצירוף הנ"ל ונקודתו וחודש כסליו הוא חודש ט' נגדו הקריב שבט בנימין ביום ט' דניסן בחנוכח המשכן וחז"ל במס' שבת דרשו ג"ד גומל דלים שגמל לנו ית"ש בחנוכה כל טוב דכתיב בי' ידיד ה' ישכון לבטח חופף עליו כל היום שדרשו ז"ל על בנין בהמ"ק בחלקו וכן בכסליו הי' חנוכת המזבח וכל כלי המקדש ונעשה נס בשמן בבית המקדש: